

Taxus baccata f. *aurea*

cis pospolity forma złota

Krzew o szerokim pokroju, w starszym wieku drzewkowatym. Igły o dł. 2-3,5 cm, złocistożółte na przyrostach wiosennych, w trakcie wegetacji zielenieją, a jesienią i zimą są prawie całkiem zielone. Stara odmiana, z połowy XIX w., o bliżej nieznanym pochodzeniu. W uprawie znajduje się wiele podobnych typów rozmnażanych z nasion o intensywniejszym lub słabszym żółtym zabarwieniu igieł, dlatego *Taxus baccata* f. *aurea* na pewno nie jest jednym klonem hodowlanym. Rośliny wymagają gleb przeciętnych lub żyznych, zwięzłych, umiarkowanie wilgotnych, stanowisk lekko ocienionych lub cienistych. Polecane są do ogrodów przydomowych, kolekcji iglastych, starych ogrodów i zabytkowych parków. Mogą być intensywnie cięte i formowane, nadają się więc na niskie i średnio wysokie, strzyżone żywopłoty.

autorzy opisu tekstowego: Adam Marosz; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	pierwsza publikacja: Carriere 1885; wprowadzenie do handlu: Wielka Brytania
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	krzew
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	krzewiasty rozłożysty
docelowa wysokość	od 2 m do 3 m
barwa liści (igieł)	żółte, złociste
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	przeciętna ogrodowa gliniasta
walory	ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	ogrody przydomowe parki żywopłot w grupach

autorzy opisu tabelarycznego: Adam Marosz; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Taxus baccata f. aurea* w Polsce

ŁAPIŃSKI Marta Olęcka Szkółka Drzewa i Krzewy Ozdobne
ŻYWOTNIK Zakład Szkółkarski Edward Tuczyński

